

klære det for nødvendigt at trække Tænder ud paa Heste, og hvorvidt kun en Dyr læge skulde have Lov til at trække dem ud. Bestemmelsen herom kunde selvfølgelig ikke blive staaende, for naar Forholdet er det, at baade 3-aars og 4-aars Heste skifter Tænder, og at Dyrene skal af med de Mælkætænder — de falder ud før eller senere —, kan man ikke have en Lovbestemmelse om, at kun en Dyr læge maa fjerne disse Tænder. Den Slags Ting kan ikke kontrolleres. Det er meningsløst og vil vække Modvillie i Landbefolkningen. Den vil finde en saadan Bestemmelse urimelig og vil finde det mærkeligt, at Rigsdagen kan lave den Slags Bestemmelser. Et andet Ændringsforslag gaar ud paa, at Bestemmelsen om, at Kapunering af Fjerkræ er forbudt, udgaar. Jeg havde ikke haft det mindste imod, men havde tværtimod ønsket, at denne Bestemmelse var bibeholdt; for jeg finder, at saadan Kapunering er Dyrplageri, men der er rejst Protester fra forskellig Side mod Bestemmelsen, saa vi har ment det nødvendigt for at faa Lovforslaget gennemført, at dette udgik. Men ellers havde det været fuldt berettiget at lade den staa. Jeg finder, at denne Kapunering er et Dyrplageri, som det ingen Nytte er til at lade være lovligt. — Naar det foreslaas, at Litra e. af § 2 udgaar, er det, fordi det efter min og manges Mening vil vække nogen Uvillie særlig ude paa Landet, at man kun maa slagte Kreaturer med Patron. Man kan jo lige saa godt gaa den Vej: at bedøve et Kreatur ved et Slag af en Økse. — Naar de foreslaaede Ændringer vedtages, mener jeg, der kan komme noget godt ud af Lovforslaget, og jeg vil da anbefale at stemme for de Ændringsforslag, som sidst blev forkastet, og bag efter for det ændrede Lovforslags Vedtagelse.

Pinstrup: Som det fremgaar af Betænkningen, har jeg ikke kunnet yde min Medvirksomhed til Fremme af Lovforslaget, idet jeg ganske kan tiltræde den Erklæring, som foreligger fra de samvirkende danske Landboforeninger, hvori der siges: „at man ikke anser en særlig Lovgivning om Værn for Dyr for paakrævet. Det maa sikkert siges, at forsætlig Mishandling eller Vanrøgt af Dyr her i Landet kun rent undtagelsesvis finder Sted, og at lovgive om „Overanstrengelse“ vil let føre til Chikanerier og Vilkaarlighed“. Da et Lovforslag om Værn for Dyr indbragtes ved privat Initiativ her i Tinget i Samlingen 1912—13 af nogle Medlemmer af det soci-

aldemokratiske Parti, kunde man ligne det ved en fed Høne, der struttede af Fjer til alle Sider. Men i en følgende Samling tog Justitsministeren sig af Hønen, og han plukkede den stærkt, inden den blev præsenteret igen. Allerede den Gang saa den meget forpjusket ud, nu er den rent ud ynkelig at skue. Fjerene er næsten alle borte, og den er mere end kuperet. Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger, synes mig at være en Vanskabning, som alle Dyrevenner snarest burde hjælpe til at hugge Hovedet af, skønt selve denne Slagtemetode for Fjerkræ ikke er bibeholdt i Lovforslaget.

Jeg skal nævne nogle af de Punkter, der indeholdtes i det oprindelige Lovforslag. Dette havde ikke mindre end 17 Paragraffer og var meget omfattende. Der var saaledes Forbud mod Overanstrengelse af Dyr og Forbud mod at slaa Dyr, deriblandt ogsaa Heste, med Pisk, Svøbe eller Piskeskaff eller anden haard Genstand. Det kunde blive hyggelige Forhold for de Mennesker, der fik den Opgave at skulle køre; naar vi slet ikke maatte bruge Pisk, var vi daarligt stillede. Der var en Bestemmelse om, at Seletøjet ikke maatte trykke og Mundbidet ikke være koldt, at Dyrene skulde have forsvarligt Drikke og Foder, og at de skulde skærpes i glat Føre. Der var Forbud mod Brug af magre Dyr og halte Dyr og Forbud mod Brug af Skyklapper og Optømme. Der var Forbud mod Kupering af alle Husdyr, og Kastration kunde kun tillades foretaget af Dyr læge og under Bedøvelse, det gjaldt altsaa ogsaa baade Smaagrise og Kalve. Der var Bestemmelse for Forsendelse med Bane og Skib, idet Dyrene ikke maatte være udsatte for Kulde, Regn og Trækvind. Der var Bestemmelse om Staldindretning, Slagning og Jagt og om Forbud mod Fjederhammes Indførelse. Og der var Straffebestemmelser, Bøde paa indtil 500 Kr. eller Fængsel paa indtil 6 Maaneder for Overtrædelser. Forslagsstillerne har aabenbart her skrævet videre, end Bukserne kunde naa, og derfor revnede de ogsaa. Naar man nu ser paa det oprindelige Lovforslag og Lovforslaget, som det ser ud, naar de Ændringsforslag, som Udvalget med Undtagelse af mig har været enigt om at stille, ser man, at der er grumme lidt tilbage, det er mindre end en plukket Høne. Der bliver tilbage § 1 om Overanstrengelse og Vanrøgt, og Overanstrengelse er end ikke bestemt ved Tilføjelsen „unødigt“, thi Overanstrengelse af Dyr kan som bekendt ske af Hensyn til Mennesker;